

Sygnatura akt III RC 321/18

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 25 lipca 2019 roku

Sąd Rejonowy w Kole Wydział III Rodzinny i Nieletnich

w składzie następującym:

Przewodniczący: Sędzia Agnieszka Pietruszka

Protokolant: st. sekr. sąd. Jolanta Grygielska

po rozpoznaniu w dniu 22 lipca 2019 roku w Kole

sprawy z powództwa A. M.

przeciwko C. M.

o alimenty

I. Oddała powództwo,

II. Przyznaje od Skarbu Państwa – Sądowi Rejonowego w Kole adwokatowi B. F. kwotę 1.476,00 zł (w tym VAT) tytułem nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej powódce z urzędu,

III. Zasądza od powódki na rzecz pozwanego kwotę 60,00 zł tytułem zwrotu kosztów procesu.

Sędzia:

Agnieszka Pietruszka

Sygn. akt III RC 321/18

UZASADNIENIE

Powódka – A. M. wniosła o zasądzenie od pozwanego C. M. alimentów w wysokości po 500 zł miesięcznie począwszy od dnia wniesienia pozwu. W uzasadnieniu wskazała, iż ma 82 lata i aktualnie zamieszkuje w A., gdzie posiada służebność mieszkania. Nie ma żadnego majątku osobistego, który mógłby posłużyć do zaspokojenia jej potrzeb życiowych. Powódka jest wdową i ma dwoje dorosłych dzieci : K. M. oraz pozwanego, który nie utrzymuje z nią kontaktów i nie pomaga jej finansowo. Obecnie powódka znalazła się w niedostatku. Utrzymuje się wyłącznie z renty w wysokości 1.239,68 zł netto, nie uwzględniając dodatku kombatanckiego i dodatku pielęgnacyjnego. Do jej miesięcznych kosztów utrzymania zaliczają się: wyżywienie - 500/600 zł, koszty ubrań 100/150 zł miesięcznie, energia elektryczna około 200/250 zł na 2 miesiące, telefon 50 zł, kosmetyki i środki higieny około 150 zł, leki około 450/550 zł, wywóz nieczystości oraz opłata za dostawę wody około 40 zł na 2 miesiące, ubezpieczenie mieszkania około 180 zł rocznie. Nadto ponosi koszty ogrzewania w kwocie ponad 5.500 zł rocznie. Powódka posiada samochód, którym dojeżdża do sklepu, bądź też którym córka dowozi ją na wizyty lekarskie. Koszty związane z utrzymaniem pojazdu wynoszą około 600-700 zł rocznie, a około 150/200 zł wydaje na paliwo. Powódka leczy się przewlekłe z powodu nadciśnienia tętniczego, choroby niedokrwiennej serca, miażdżycy, zmian zwyrodnieniowych, pogorszenia ostrości wzroku, przewlekłego zapalenia błony śluzowej jamy nosowej i gardła, skrzywienia przegrody nosa, nietrzymania moczu, głuchoty. Ze względu na w/w dolegliwości ponosi koszty wizyt lekarskich w tym: wizyta u ortopedy – 120 zł co 2 miesiące, wizyta u psychiatry – 100 zł co 2 miesiące. Nadto powódka co 2 miesiące jest dowożona przez córkę do S.

na wizyty kardiologiczne, a także co 2 tygodnie na kontrole ortopedyczne. Z powodu licznych dolegliwości raz w roku korzysta z sanatorium. W zależności od tego czy koszty te są refundowane częściowo, czy też musi je pokryć w całości, wiąże się to z wydatkiem w granicach od 420 do 970 zł. Raz na dwa lata dokonuje zakupu okularów za kwotę około 350 zł. Powódka ponosi także koszty leczenia stomatologicznego w wysokości około 200/300 zł rocznie. W ostatnim czasie poniosła dodatkowo koszty leczenia kanałowego (1.800 zł) i odbudowy 3 zębów (po 600 zł każdy). Według powódki, sytuacja finansowa i majątkowa pozwanego pozwala na orzeczenie alimentów w żądanej wysokości.

Pozwany – C. M. wniósł o oddalenie powództwa w całości, podnosząc iż powódka nie udowodniła, że znajduje się w niedostatku. Pozwany podniósł, iż na rzecz powódki jest ustanowiona nieodpłatna służebność mieszkania oraz nieruchomości gruntowa. Od 2017 r. właścicielami nieruchomości, na której ustanowiona jest służebność, są małżonkowie A. i A. C., oraz w udziale 1/2 córka powódki K. M.. Zdaniem pozwanego, to względem tych osób powódka winna skierować ewentualne roszczenia dotyczące ponoszenia kosztów utrzymania nieruchomości. C. M. podał nadto, iż pracuje jako kierowca w transporcie międzynarodowym. Otrzymuje wynagrodzenie w kwocie około 1.750 zł netto miesięcznie. Dodatkowo otrzymuje diety na wyżywienie, artykuły higieniczne oraz koszty noclegów i stanowi to kwotę około 4.000 zł miesięcznie. Pozwany wspólnie z żoną prowadzą poza tym gospodarstwo rolne o powierzchni 1.8200 ha. Z tego tytułu pobiera dopłaty unijne w kwocie około 2.000 zł na rok. Ze względu na stan zdrowia swój i żony, a także pracę zarobkową nie prowadzi hodowli. W 2018r. uzyskał dochód w kwocie 889 zł za sprzedaż pszenicy oraz 1.060,58 zł za sprzedaż pszenżyta. Na zakup nawozów sztucznych oraz środków ochrony roślin przeznacza około 2.000 zł rocznie i tyle samo na paliwo do ciągnika. Na utrzymanie swoje i niepracującej zawodowo żony pozwany dysponując dochodem w wysokości po 2.850 zł miesięcznie na osobę.

Sąd ustalił co następuje :

A. M. ma 83 lata. Utrzymuje się z renty rodzinnej, która wraz z dodatkiem kombatanckim, ryczałtem energetycznym, dodatkiem pielęgnacyjnym i dodatkiem kompensacyjnym wynosi od 01.03.2019 r. - 1.990,51 zł netto miesięcznie. We wcześniejszym okresie tj. od 01.03.2018 r. świadczenie wynosiło 1.917,85 zł. Powódka posiada orzeczenie o znacznym stopniu niepełnosprawności, które zostało wydane na stałe.

(dowód: decyzje ZUS o waloryzacji renty rodzinnej z dnia 01.03.2017 r. k.10, z dnia 01.03.2018r. k.262 oraz z dnia 01.03.2019 r. k.265, orzeczenia o stopniu niepełnosprawności k.96-97)

Powódka mieszka sama i ponosi koszty związane ze swoim utrzymaniem. Na wyżywienie wydaje około 600 zł miesięcznie, na zakup środków higienicznych i chemicznych około 150 zł miesięcznie. Reguluje też opłaty za usługi telekomunikacyjne (50 zł) oraz za energię elektryczną (200-170 zł za 2 miesiące) i wodę (40 zł za 2 miesiące). Powódka opłaca również należności za odpady oraz za wywóz nieczystości płynnych.

A. M. ponosi także koszty związane z zakupem opału. W sezonie grzewczym kupuje 8 ton ekogroszku. W ubiegłym sezonie córka K. dołożyła jej na ten cel 1 tys. zł.

(dowód: dokumenty dostawy wyrobów węglowych k.11 oraz k.14 i 19, paragony fiskalne z dnia 14.08.2018 r. k.13 oraz z dnia 18.09.2018 r. k. 16 dotyczące zakupu eko-groszku, dokumenty wydania z dnia 14.08.2018 r. k.15 oraz z dnia 18.09.2018 r. k.17-18, faktury za okres od 10.02.2017 r. do 24.10.2017 r. k.20-21 oraz k.23 ; paragony fiskalne k.69-79, polecenia przelewów k.81-83, faktury VAT za energię elektryczną k.84-87, faktury za wodę k.88-89, odcinki od wpłat k.90-92, faktura VAT nr (...) z dnia 01.09.2018 r. k.92v, pokwitowania k.93, dowód wpłaty k.94, faktura VAT nr (...) z dnia 13.07.2018 r. k.95)

A. M. leczy się zarówno w ramach ubezpieczenia jak i prywatnie. W związku z dolegliwościami zdrowotnymi wymaga stałego przyjmowania leków oraz stałej opieki medycznej. Nie jest zdolna do samodzielnej egzystencji i wymaga pomocy innych osób

Powódka leczy się w poradni kardiologicznej, cierpi na dławicę piersiową. Ma usunięty pęcherzyk żółciowy. Stwierdzono u niej również boczne skrzywienie kręgosłupa oraz zmiany zwyrodnieniowe, w związku z czym ma

problemy z poruszaniem, trudno jest jej samej się ubrać, rozwiesić pranie. Ponadto A. M. ma problemy ginekologiczne, a kontrole lekarskie są wyznaczane 2 razy do roku. Niezależnie od powyższego powódka leczy się także w poradniach: okulistycznej, laryngologicznej, ortopedycznej, neurologicznej i urologicznej. Wizyta u ortopedy kosztuje 120-130 zł. Od 2003 r. powódka leczy się również psychiatrycznie z uwagi na zaburzenia depresyjne. Za wizytę u psychiatry płaci 100 zł. Nadto powódka z reguły co 2 miesiące jest dowożona przez córkę do S. na wizyty u kardiologa, przy czym ostatni raz była na kontroli w kwietniu br. U neurologa natomiast ostatni raz była w marcu br. Kontrole ortopedyczne odbywają się w K.. U powódki rozpoznano także nadciśnienie tętnicze, chorobę niedokrwinną serca, miażdżycę, pogorszenie ostrości wzroku, przewlekłe zapalenie błony śluzowej jamy nosowej i gardła, skrzywienie przegrody nosa, nietrzymanie moczu, głuchotę przewodzeniową i czuciowo-nerwową.

Powódka nosi aparat słuchowy, który wymaga wymiany. Nowy aparat kosztuje około 3,5 tys. zł, przy czym powódka musi dopłacić 2 tys. zł. W czerwcu br. A. M. korzystała z rehabilitacji w ramach NFZ. Ponadto powódka korzysta z prywatnego leczenia stomatologicznego. Na odbudowę protetyczną 3 zębów przeznaczyła kwotę 1.800 zł. A. M. miała też operację zaćmy, a obecnie ma problemy z plamką żółtą i nie widzi na prawe oko. Na zakup okularów korekcyjnych przeznaczyła ostatnio 300 zł. Powódka w miarę możliwości korzysta z leczenia sanatoryjnego. W zależności od tego czy koszty te są refundowane częściowo, czy też musi je pokryć w całości, wiąże się to z wydatkiem w granicach od 420 do 970 zł

(dowód: zeznania świadka K. M. k.297-298, faktura z dnia 13.01.2017 r. k.22, zaświadczenie lekarskie z dnia 08.11.2018 r. k.98 oraz z dnia 16.06.2010 r. k.104 oraz z dnia 13.11.2018r. k.109, informacja dla lekarza kierującego k.99 oraz k.108, opis zdjęcia rtg kręgosłupa z dnia 21.10.2016 r. k.100, historia zdrowia i choroby poradni O. k.101, karta informacyjna z dnia 25.10.2004 r. k.102, wynik badania k.103, opinie o stanie zdrowia z dnia 31.10.2017 r. oraz z dnia 05.06.2018 r. k.105-107, potwierdzenie opłaty uzdrowskiej k.110, faktura VAT z dnia 11.06.2018 r. k.111, faktura VAT z dnia 22.02.2017 r. k.263 oraz częściowo zeznania powódki k.298v-299)

Powódka na zakup leków i wyrobów medycznych w 2018 roku przeznaczyła : w styczniu kwotę 485,09 zł, w lutym - 157,36 zł, w marcu- 229,36 zł, w kwietniu - 345,44 zł, w maju- 269,51 zł, w czerwcu 76,76 zł, w lipcu - 96,21 zł, w sierpniu - 104,54 zł, we wrześniu- 318,59 zł, w październiku -111,31 zł, a w listopadzie - 144,28 zł.

(dowód: faktury VAT za okres od 12.04.2018 r. do dnia 06.11.2018 r. k.24-43, faktura VAT za okres 05.01.2018 r. do 27.04.2018 r. k.45-68)

Córka powódki K. M. jest właścicielką lokalu, w którym zamieszkuje A. M.. Utrzymuje się ze świadczenia rentowego, które wynosi 1.280 zł. K. M. zamieszkuje w K. (około 10 km od A.). Od około roku sprawuje nad matką stałą opiekę. Pierze, sprzęta, gotuje obiady, w sezonie grzewczym zajmuje się także paleniem w piecu. Śniadanie i kolację powódka przygotowuje sobie samodzielnie. Powódka do palenia często wynajmuje także pomocnika, płacąc za godzinę 20 zł. Zanim zostanie uruchomione centralne ogrzewanie, powódka korzysta z kuchni węglowej.

(dowód: zeznania świadka K. M. k.297-298, częściowo zeznania powódki k.298v-299)

A. M. wspólnie z nieżyjącym już mężem przekazała umową darowizny z dnia 05.02.1993 r., na rzecz syna i córki, własność w udziałach wynoszących po 1/2 dla każdego z nich, zabudowanej nieruchomości położonej w A.. Obdarowani ustanowili natomiast na ich rzecz na w/w nieruchomości dożywotnią, bezpłatną służebność osobistą polegającą na prawie korzystania z budynku mieszkalnego, budynku inwentarsko-składowego, budynku gospodarczego i garażu.

(dowód: akta I C 1157/15 Sądu Rejonowego w Kole, kopia aktu notarialnego k.294-296)

Sąd Rejonowy w Kole postanowieniem z dnia 24.07.2012 r. dokonał zniesienia współwłasności tej nieruchomości i przyznał K. M. działki nr: (...) oraz wyodrębniony lokal mieszkalny nr (...). Z kolei C. M. Sąd przyznał na własność działki nr: (...) oraz wyodrębniony lokal mieszkalny nr (...). Nadto Sąd postanowił pozostawić we współwłasności K. M. i C. M. po 1/2 części działkę nr (...).

(dowód: akta I C 1157/15 Sądu Rejonowego w Kole, odpis postanowienia Sądu Rejonowego w Kole z dnia 24.07.2012 r. k.292-293)

Lokal, który został przyznany na własność K. M. zajmowała A. M. i jej mąż. K. M. zamieszkiwała w swoim mieszkaniu w K.. Drugi z lokali zajmował wspólnie z rodziną C. M.. Pozwany w 2014 r. , ze względu na konflikt z matką, sprzedał należący do niego lokal łącznie z udziałami w nieruchomości wspólnej na rzecz córki E. S. i jej męża.

(dowód: wyrok z dnia 28.08.2009 r. k.289 , wyrok z dnia 23.10.2000 r. k.280akta I C 1157/15 Sądu Rejonowego w Kole)

A. M. po śmierci męża zamieszkiwała nadal w lokalu należącym do córki oraz korzystała z pomieszczeń gospodarczych położonych na jej nieruchomości. Powódka wystąpiła na drogę sądową przeciwko małżonkom S. o wydanie jej do korzystania budynku inwentarsko-składowego, budynku gospodarczego, garażu oraz jednej izby mieszkalnej. Wyrokiem z dnia 06.09.2016 r. Sąd nakazał małżonkom S., aby udostępnił A. M. do korzystania pomieszczenie na parterze budynku inwentarsko- składowego znajdującego się na działce (...) oraz zakazał im czynienia A. M. jakichkolwiek przeszkód z korzystania z wyżej opisanego pomieszczenia a także drogi dojazdowej i podwórka. Apelacje stron zostały oddalone. E. i P. S. sprzedali w/w nieruchomość małżonkom C..

(dowód: zeznania świadka K. M. k.297-298 ; akta I C 1157/15 Sądu Rejonowego w Kole, kopia wyroku Sądu Rejonowego w Kole z dnia 06.09.2016 r. w sprawie I C 1157/15 k.127; częściowo zeznania powódki k.298v-299)

C. M. wraz z żoną zamieszkują obecnie w domu będącym własnością syna. Pozwany pozostaje w konflikcie z powódką.

(dowód : zaświadczenia Burmistrza Miasta i Gminy P. z dnia 25.11.2016 r. i z dnia 25.09.2017 r. k.154-155 ; zeznania pozwanego k.299-300)

Pozwany pracuje jako kierowca w transporcie międzynarodowym. Jego wynagrodzenie wynosi 1.800 zł netto, przy czym poza wynagrodzeniem pozwany otrzymuje diety , które wynoszą średnio miesięcznie około 4 tys. zł. Pozwany i jego małżonka są również współwłaścicielami gospodarstwa o powierzchni 1,82 ha, z tego 1,47 ha przeliczeniowych, w związku z czym pobierają dopłaty w kwocie około 800 zł rocznie. Małżonka pozwanego jest ubezpieczona w KRUS-ie. O. borykają się z problemami zdrowotnymi.

(dowód: zaświadczenie Burmistrza Miasta i Gminy P. z dnia 05.02.2019 r. k.148, potwierdzenie przelewy k.149-150 ; decyzja ustalająca wymiar podatku rolnego k.203-204 ; dokumenty leczenia k.225-242 ; zaświadczenie PHU (...) z dnia 05.03.2019 r. k.249 ; informacja o przychodach PIT 11 k.250-251 ; potwierdzenie ubezpieczenia k.281, informacja o wypłaconych dietach z dnia 08.07.2019 r. k.286 , zaświadczenie ZUS z dnia 19.07.2019 r. k.287, zaświadczenie Centrum Medycznego (...) k.288 , zeznania pozwanego k.299-300)

Sąd zważył co następuje :

Powódka A. M. wniosła o ustalenie alimentów od swego syna C. M. w kwocie 500 zł miesięcznie.

Stosownie do art. 128 kro obowiązek dostarczania środków utrzymania, a w miarę potrzeby także środków wychowania (obowiązek alimentacyjny) obciąża krewnych w linii prostej oraz rodzeństwo. Pokrewieństwo oznacza istnienie stosunku opartego na pochodzeniu od wspólnego przodka. Powódka i pozwany jako matka i syn są krewnymi w linii prostej w rozumieniu art. 61⁷ kro. Zgodnie zaś z art. 129 § 1 kro obowiązek alimentacyjny obciąża zstępnych przed wstępnymi, a wstępnych przed rodzeństwem; jeżeli jest kilku zstępnych lub wstępnych – obciąża bliższych stopniem przed dalszymi. Wobec tego obowiązek utrzymania rodziców obciąża dzieci, które należą do grupy zstępnych, albowiem łączy ich najbliższy stopień pokrewieństwa.

Jak wynika z art. 133 § 2 kro poza wypadkiem obowiązku alimentacyjnego rodziców wobec dziecka, które nie jest jeszcze w stanie utrzymać się samodzielnie, uprawnionym do świadczeń alimentacyjnych jest tylko ten, kto

znajduje się w niedostatku. Pojęcie niedostatku było szczegółowo analizowane w orzecznictwie Sądu Najwyższego oraz doktrynie i odnosi się ono nie tylko do takiego stanu gdy uprawniony do alimentacji nie posiada żadnych środków utrzymania, lecz określa także i taką sytuację materialną osoby uprawnionej, gdy nie może ona w pełni zaspokoić swoich usprawiedliwionych potrzeb (orzeczenie SN z 29.09.1958 r. 2 Cr 817/57, OSPiKA 1959/11/294). Jednocześnie, w orzeczeniach Sądu Najwyższego wyraźnie zaznaczono, że zaspokojenie potrzeb każdego człowieka powinno nastąpić przede wszystkim z jego własnych środków. Dotyczy to dochodów z pracy, majątku, świadczeń z ubezpieczenia lub zabezpieczenia społecznego. Do środków tych zalicza się także renty przyznane na podstawie art. 444, 446 § 2 art. 903-907 kc oraz z umowy o dożywocie (art. 908 kc). Za osoby znajdujące się w niedostatku należy zatem uważać osoby, które własnymi siłami nie są w stanie zaspokoić usprawiedliwionych potrzeb z uzyskiwanych dochodów.

W realiach niniejszej sprawy Sąd uznał, iż brak jest podstaw do ustalenia świadczeń alimentacyjnych na rzecz powódki, albowiem nie znajduje się ona w niedostatku. Bezspornym jest, iż świadczenie rentowe otrzymywane przez A. M. wynosi 1.604,15 zł brutto miesięcznie. Podkreślić przy tym należy, iż dla oceny sytuacji finansowej powódki nie sposób pomijać dodatków, które ma wypłacane wraz z rentą, a które łącznie wynoszą 648,73 zł brutto. W konsekwencji powódka na zaspokojenie swoich potrzeb dysponuje miesięcznie kwotą 2.252,88 zł brutto tj. 1.990,51 zł netto, i w ocenie Sądu kwota ta wystarcza na zaspokojenie wszystkich potrzeb powódki, nawet jeśli ma się na uwadze wydatki jakie powódka ponosi ze względu na swój stan zdrowia. Należy przy tym zauważyć, iż Sąd nie kwestionuje wydatków powódki związanych z leczeniem, w szczególności wydatków ponoszonych na prywatne wizyty i kontrole lekarskie. Mając na uwadze powszechnie znaną sytuację w publicznej służbie zdrowia zrozumiałym jest fakt, iż osoby borykające się z różnymi schorzeniami nie oczekują na wizytę lekarską w ramach ubezpieczenia, która nierzadko jest bardzo odległa czasowo, lecz korzystają z prywatnej praktyki lekarskiej. Jednocześnie zauważyć należy, iż postępowanie dowodowe nie wykazało, aby powódka korzystała z porad lekarskich ze wskazywaną przez nią częstotliwością. Zeznania samej powódki jak i świadka wskazują bowiem, iż wizyty u poszczególnych specjalistów mają miejsce rzadziej niż co 2 miesiące. Również wydatki ponoszone na zakup leków nie wynoszą tak jak twierdzi powódka "od 500 zł wwyż" miesięcznie. Przedłożone przez powódkę faktury dotyczą okresu od stycznia do listopada 2018 r., a zatem prawie całego roku i tylko w jednym miesiącu tj. w styczniu wyniosły one ponad 480 zł. W tej sytuacji, zdaniem Sądu, wydatki związane z leczeniem (tj. koszty ewentualnych wizyt lekarskich, koszty zakupu leków) powódka jest w stanie ponieść samodzielnie. Oczywistym jest, iż w wydatkach związanych z leczeniem pojawiają się niejednokrotnie dodatkowe wydatki związane np. z wyjazdem do sanatorium, leczeniem stomatologicznym. Mając na uwadze wysokość świadczenia otrzymywanego przez powódkę należy stwierdzić, iż właściwie gospodarując swoimi dochodami, jest ona w stanie pokryć również te dodatkowe wydatki. Najlepiej może świadczyć o tym choćby fakt, iż powódka mimo ponoszenia znacznych wydatków na leczenie już od wielu lat, do chwili obecnej nie posiada żadnych zobowiązań finansowych w postaci choćby kredytów czy też pożyczek.

Oddalając przedmiotowe powództwo, Sąd miał również na uwadze, że A. M. przysługuje nieodpłatna służebność osobista, ustanowiona w związku z przekazaniem przez nią nieruchomości na rzecz syna i córki. Wprawdzie obecnie tylko córka powódki pozostaje współwłaścicielką nieruchomości, albowiem pozwany swoją część zbył, nie zmienia to jednak faktu, że służebność w dalszym ciągu obciąża całą nieruchomość. Najlepszym tego dowodem jest sprawa I C 1157/15, w toku której Sąd uznał, iż "nowi współwłaściciele" powinni realizować służebność poprzez udostępnienie A. M. pomieszczenia na parterze budynku inwentarsko - składowego. Sąd zarazem uznał, że powódka w dostatecznym rozmiarze korzysta ze służebności, która realizowana jest przez jej córkę K. M.. Służebność ta zaś w zgodzie z ustaleniami poczynionymi w umowie darowizny jest nieodpłatna. W konsekwencji więc powódka nie ma obowiązku ponoszenia jakichkolwiek opłat związanych z korzystaniem z nieruchomości (jak np. opłaty za energię, koszty ogrzewania), co jednak czyni. Skoro zatem powódka nie korzysta z przysługującej jej służebności z własnej woli, to ewentualne konsekwencje z tym związane, jak np. fakt że powódce okresowo nie starcza na pokrycie wszystkich wydatków związanych ze swoim utrzymaniem, nie może obciążać pozwanego.

Sąd oddalił wniosek o zwrócenie się o udostępnienie dokumentacji medycznej oraz udzielenie terminu celem przedłożenia dokumentów ze spraw karnych prowadzonych przeciwko pozwanemu, albowiem zmierzałoby to jedynie

do przedłużenia postępowania, a poza tym dokumentacja medyczna dotycząca pozwanego, jak również wspomniane dokumenty ze spraw karnych nie były niezbędne do rozstrzygnięcia niniejszej sprawy.

W tym stanie rzeczy, na podstawie cytowanych przepisów, orzeczono jak w pkt I wyroku.

Z uwagi na ustalenie, iż powódka nie znajduje się w niedostatku, okoliczności dotyczące możliwości zarobkowych pozwanego, jego sytuacji rodzinnej oraz stanu zdrowia, nie wymagają szczególnej analizy.

O kosztach nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej powódce z urzędu orzeczono na podstawie § 8 pkt 4 w zw. z § 4 ust. 3 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 03.10.2016 r. w sprawie ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej przez adwokata z urzędu (Dz.U.2019.18).

O kosztach procesu Sąd orzekł na podstawie art. 98 § 1 kpc, zasądzając od powódki na rzecz pozwanego kwotę 60 zł, na którą składa się wynagrodzenie pełnomocnika pozwanego, przy czym należy zauważyć, iż omyłkowo zastosowano stawkę według rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 03.10.2016 r. w sprawie ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej przez adwokata z urzędu, podczas gdy winno ono zostać ustalone zgodnie z rozporządzeniem Ministra Sprawiedliwości z dnia 22.10.2015 r. w sprawie opłat za czynności adwokackie.

Sędzia

Agnieszka Pietruszka